

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

11. Basiliscvs Iudex detentum in carcere Basilium nouit ex priuata & certa
scientia innocentem; quia tamen allegata & probata illum ostendunt reum,
& adhibita media ad eius liberationem nihil ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

si v. g. in monstro solùm caput sit ferinum, cætera autem omnia humanam formam præferant, plerique volunt, baptismum sub conditione administrari debere, vt videre est apud Layman L. 5. Tr. 2. C. 6. n. 13. Item ob dubium debitæ dispositionis in suscipiente Sacramentum Pœnitentiæ in aliquibus casibus administrari potest sub conditione, vt omnes concedunt. Ergo etiam in præsenti ob dubium tum de consensu, tum de dispositio-
ne requisita Sacramentum Baptismi sub con-
ditione administrari potest; sic enim ex una
parte irreuerentia cauetur Sacramenti: ex al-
tera verò debitè succurritur animæ periculo.
Et ex his patet etiam ad fundamenta opposi-
tarum illarum opinionum.

XI. *Basiliscus Iudex expriuata & certissima sententia scit, Basiliū, qui in carcere detinetur, esse innocentem, quem tamen testes & aliæ proba-
tiones legitimæ planè probârunt homicidam. Quæ-
ritur. Vtrum Basiliscus morti adiudicare Basili-
um possit?*

Videtur non posse. Ita Abbas, Rosell, An-
gelus, Lyranus, Sà & alij apud Covarr. L. 1.
variar. c. 1. n. 3. & 6. quibus accedunt Sylvius
in 2. 2. D. Thom. q. 66. art. 2. conclus. 2. Petrus
Navarr. L. 2. de Restit. c. 3. n. 161. & præter ali-
os Lessius L. 2. de Iust. c. 29. dub. 10. n. 78.
Mouentur. Tum quia occidere innocentem
est intrinsecè malum, sicut cognoscere non

N 2 suam.

suam. Atqui nemo potest licetē cognoscere non suam quantumvis, ut talis, per testes legitimē probetur, & à Iudice comprobetur. Ergo &c. Tum quia medium, quod fini intento certō cognoscitur contrarium, non debet adhiberi, etiam si aliās communiter adhiberi soleat. Atqui allegata & probata, secundum quæ alioquin communiter sententia ferrī consuevit, non sunt media, ut veritas innescat. Ergo &c. Tum quia per Epykiam in hoc casu prudenter coniicitur, eam esse Legislatoris mentem, ut veritas prævaleat publicè allegatis & probatis.

Resp. i. Basiliscum, antequam aliquid pronuntiet, teneri adhibere omnia media, quibus innocentem Bāsilium ē mortis periculo liberet. Sumitur hæc responsio ex lege charitatis, quâ iubemur auertere graue dampnum proximi, præsertim iniustum; in quem sensum intelligendum illud Christi Luc. 6. *nolite iudicare, & non iudicabimini; nolite condemnare & non condemnabimini &c.* Media autem communiter afferuntur ista: auertere accusatorem ab accusatione; testes diligenter examinare ad deprehendendum iudicium variationis & falsitatis: providere, ut ijdem per prudentes corriganter: litem protrahere: carcerem aperire, & dare locum fugæ: cauam ad Iudicem Superiorē remittere: demum, si hæc omnia non sufficient liberando reo, abdicare se officio &c.

Resp.

Resp. 2. Si Basiliscus pleraque hæc, aliisque media adhibuit, nihilque ijs effecit: nimis autem incommodum & arduum accidat, officium Iudicis deponere, posse ipsum iuxta allegata & probata procedere, & Basilium, quem priuatim innocentem novit, publicâ sententiâ morti adiudicare Ita S. Thom. 2. 2.
 Q. 67. art. 2. Caiet. Bañez, Salonijs, Aragon. Sotus de Iust. L. 5. q. 4. art. 2. Valent. Tom. 2. D. 5. q. 11. pun. 2. Azor P. 1. L. 2. c. 17. quæst. 8. Tanner Tom. 3. D. 4. Q. 4. dub. 2. n. 51. Covarr. lo. cit. Baldellus L. 4. Theolog. Moral. D. 15. n. 24. & hoc teste alij quamplures. Ratio est. Tum quia Iudex in ferenda sententia publicam personam, & quidem ipsius communitatis gerit. Ergo prudenter & rationabiliter uti potest scientiâ publicâ, quæ ipsi communitati probabilis redditur. Tum quia occidens aggressorem in sui defensionem non peccat, ut habet communis Theologorum, cum directè non intendat occisionem alterius, sed sui defensionem. Ergo etiam Iudex per allegata & probata procedens damnansq; innocentem non peccat, cum itidem directè non intendat innocentem occidere, sed fungi officio publico, & seruare iuris ordiné. Tum quia ex communi ferè doctrina potest judec secundùm allegata & probata aliquem damnare pœnâ exilij, aut pecuniariâ, quem ex priuatâ scientiâ nouit innocentem. Ergo

N° 3

etiam

etiam pœnâ mortis, quæ enim disparitas? Tū denique quia charitas non obligat judicem ad liberandum innocentem cum tanto dispendio & incommodo proprio, quando ipse non est in culpa, sed alij, cùm præsertim innocentiae non consuleretur, etiam si Basiliscus officio cederet, sed ab alio successore Basilius idem damnum pateretur.

Ad primum in contrarium negamus, intrinsecè esse malum, damnare innocentem, qui legitimè probatur nocens. Negamus etiam institutam paritatem vel ex eo, quod in casu matrimonij omnis omnino desit authoritas, cui coniux practicè se cōformare possit: quod secus est in judice, qui defectus authoritatis signum est latentis intrinsecæ rationis & disparitatis; esto fortè nondum ista sufficienter ostensa, ut opinatur Card. de Lugo de Iusti. D. 37. à num. 43. qui idcirco cum nonnullis distinguens dissentit à nobis in causis criminalibus: consentit in ciuilibus. Sed iam diximus rationem disparitatis solidam afferre non posse. Ad secundum dicimus, medium non adhiberi imprudenter, si ad finem immediatum & minus principalem est quidem inutile: attamen utile, immo necessarium ad finem principalem, qui in re præsentि est publica obseruatio iustitiae & legitimi processus in humanis iudicijs. Ad tertium, non esse locum Epykie, ubi constat contrarium tum ex ve-

bis legis, tū ex naturali ratione etiam secundūm præsentes rerum circumstantias.

XII. Bassus singulari affectus fertur erga certam quandam Ecclesiam Ordinis Mendicantium, in eaque confessiones & communiones suas peragere solet; & cum nuper festum B. V. Mariæ Annuntiatae in tempus Paschale inciderit, sumptā ibidem S. Communione non repetit eandem amplius in sua Parochiali Ecclesia. Quæritur. Vtrum præcepto annua Communionis satisfecerit?

Videtur satisfecisse. Ita Rodriguez Tom. 1.
Quæst. Regul. quæst. 56. art. 3. Beia in Respons. part. 4. casu 4. Sorbo in compendio priuil. V. Communicare. Vega 4 Part. Casum Conscientiae. casu 4. & alij apud Dianam P. 2. Tr. 14. Resol. 73. & P. 6. Tr. 7. Resol. 58. Mouentur maximè ex eo, quod Nicolaus V. concesserit Monasterio B. Mariæ de Cuadalupe, ut omnes Christi fideles illuc confluentes possint Eucharistiam ibidem sumere, etiam in Paschate, & satisfacere præcepto annuæ Communionis; quam dein concessionem Pius IV. & Pius V. extenderunt ad omnia monasteria illius ordinis S. Hieronymi. Quo posito, clarè infertur, omnes alios Religiosos per priuilegiorum communicationem eadem potestate frui. Nec refert, quod fortè priuilegio hoc non fuerint vni, quia, ut docetur de LL. per non usum non amittitur priuilegium ingrauamen aliorum non cedens, quale est præsens.

N 4

Resp.